

Savu apelācijas sūdzību pamatojot, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka šajā lietā pārsūdzēto Pirmās instances tiesas spriedumu par spēkā neesošu padara Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta kopsakarā ar šīs Regulas 53. panta 1. punkta a) apakšpunktu nepareiza interpretācija un nepareiza piemērošana.

1.1 Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzas, ka Pirmās instances tiesa nepārbaudīja attiecīgās preču zīmes, pamatojoties uz “visaptveroša novērtējuma” vai “kopēja iespaids” kritērijiem

Saskaņā ar iedibinātu principu, sajaukšanas iespējas visaptverošais novērtējums attiecībā uz attiecīgo preču zīmju vizuālo, fonētisko vai konceptuālo līdzību, ir jābalsta uz preču zīmju radīto kopējo iespaidu, it īpaši paturot prātā to atšķirīgos un dominējošos elementus. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nav piemērojusi minēto principu, un, konkrētāk, ka tā konstatēja sajaukšanas iespēju, savu vērtējumu balstot vienīgi uz apstākli, ka tām ir kopējs elements “CENTER”.

Pārsūdzētajā spriedumā preču zīmes nav izvērtētas, izmantojot “visaptverošu vērtējumu” un to radīto “kopējo iespaidu”. Tā vietā pārsūdzētajā spriedumā izmantota analītiska pieeja, un izvērtēta preču zīme “CENTER”, no vienas puses, un pirmais vārdiskais elements “CENTER” apstrīdētajā preču zīmē, no otras puses, noliedzot, ka jebkāda nozīme būtu otrajai verbālajai sastāvdaļai “SHOCK”. Ir tiesa, ka pārsūdzētajā spriedumā ir minēts visaptverošā novērtējuma un kopēja iespaids kritērijs, taču tāpat ir tiesa, ka nepietiek minēt un atkārtot juridisku kritēriju — lai rīkotos pareizi, ir svarīgi tam sekot un to pareizi piemērot attiecīgajā gadījumā. Pārsūdzētajā spriedumā tas tā nebija. Pārsūdzētais spriedums aprobežojas ar to, ka tajā nolemts, ka abas salīdzināmās preču zīmes ir līdzīgas, tām abām esot kopējam verbālam elementam “CENTER”, nepaskaidrojot, kādēļ ar verbālo elementu “SHOCK” nepietiek, lai izslēgtu sajaukšanas iespēju.

Iepriekš minēto iemeslu dēļ, apelācijas sūdzības iesniedzēja tādējādi norāda, ka pārsūdzēto spriedumu par spēkā neesošu padara faktu sagrozīšana un pienākuma sniegt pamatojumu neievērošana.

1.2 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzas, ka pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā ārkārtīgi nozīmīgus un atbilstošus apstākļus

Ar pārsūdzēto spriedumu tāpat esot pārkāpts 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo tajā nav novērtēti apstākļi, kam bija ārkārtīgi liela nozīme, nosakot preču zīmju sajaukšanas iespējamību. Konkrētāk, Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā to, ka salīdzināmās preču zīmes ilgi bija pastāvējušas līdzās tirgū un

ka nebija faktiskas sajaukšanas, kā tas plaši bija izskaidrots prasības pieteikumā Pirmās instances tiesā;

Turklāt, Pirmās instances tiesa esot nepareizi novērtējusi vēl vienu nozīmīgu apstākli, proti, konkrētās sabiedrības daļas uzmanības līmeni. Faktiski, Pirmās instances tiesa esot neloģiski nolēmusi, ka samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs nepamanītu vārdu “SHOCK” un neatzītu, ka apskatāmās preču zīmes ir nevien atšķirīgas no vizuālā un fonētiskā viedokļa, bet arī, ka tām ir atšķirīgas nozīmes, preču zīmei “CENTER” esot vārdam, kas norāda uz “kaut kā vidu” un preču zīmei “CENTER SHOCK”, ievērojot to, ka tajā ir visatšķirtspējīgākā sadaļa “SHOCK”, esot izteicienam, kas norāda uz ideju par spēcīgām izjūtām (šoku), ko patērētājs izjutīs, košļājot košļājamās gumijas vidu.

2. Prasījumi

- apmierināt apelācijas sūdzību un, attiecīgi, pilnībā atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-16/08, atbilstoši Tiesas Statūtu 61. pantam un Reglamenta 113. pantam;
- pasludināt galīgo spriedumu — ja to pieļauj tiesvedības stadija — atceļot ITSB Anulēšanas nodaļas lēmumu, kas pasludināts 2005. gada 24. novembrī, lemjot par pieteikumu par preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu Nr. 941 C 973065 un piespried atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Pirmās instances tiesā un Tiesā, kā arī tiesāšanās izdevumus, kas radušies atzīšanas par spēkā neesošu procesā ITSB atbilstoši Reglamenta 122. pantam;
- pakārtoti, ja to nepieļautu tiesvedības stadija — nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai sprieduma taisīšanai atbilstoši saistošajiem kritērijiem, ko iedibinājusi Tiesa.

⁽¹⁾ OV L 11, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Administratīven sad Sofia-grad (Bulgārija) 2009. gada 7. septembra rīkojumu — Saīd Shamilovich Kadzoev/Ministerstvo na vatreshnite raboti

(lieta C-357/09)

(2009/C 267/79)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administratīven sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Saïd Shamilovich Kadzoev

Atbildētāja: Ministerstvo na vatreshnite raboti

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (¹), 15. panta 5. un 6. punkts ir interpretējami tādejādi, ka:
 - a) ja dalībvalsts valsts tiesībās pirms minētās direktīvas prasību transponēšanas nebija paredzēts nedz maksimālais termiņš aizturēšanai, nedz iemesli aizturēšanas [termiņa] pagarināšanai un, transponējot direktīvu, netika paredzēts, ka jaunās normas būs ar atpakaļejošu spēku, šīs direktīvas prasības ir piemērojamas tikai no to transponēšanas dalībvalsts valsts tiesībās un tās skar tikai šo laikposmu?
 - b) aizturēšanai specializētā centrā izraidīšanas nolūkā paredzētajos termiņos minētās direktīvas izpratnē netiek ieskaitīts termiņš, kurā atbilstoši skaidrai normai izraidīšanas no dalībvalsts [teritorijas] lēmuma izpilde ir atlikta sakarā ar to, ka pēc trešās valsts pilsoņa iesniegtā pieteikuma tiek īstenota procedūra par patvēruma tiesību piešķiršanu, lai gan šīs procedūras laikā ārzemnieks turpināja uzturēties šajā pašā specializētajā izmitināšanas centrā, ja to atļauj dalībvalsts valsts tiesību akti?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 15. panta 5. un 6. punkts ir interpretējami tādejādi, ka aizturēšanai specializētā centrā izraidīšanas nolūkā paredzētajos termiņos minētās direktīvas izpratnē netiek ieskaitīts laikposms, kurā atbilstoši skaidrai normai izraidīšanas no dalībvalsts [teritorijas] lēmuma izpilde ir atlikta sakarā ar to, ka par minēto lēmumu ir iesniegta prasība tiesā, lai gan šīs procedūras laikā ārzemnieks turpināja uzturēties šajā pašā specializētajā aizturēšanas centrā, ja šim valstspiederīgajam nebija derīgu personu apliecinošu dokumentu un tādejādi pastāv šaubas par viņa identitāti, un ja ārzemniekam nav iztikas līdzekļu vai arī ja viņš rīkojas agresīvi?
- 3) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 15. panta 4. punkts ir interpretējams tādejādi, ka nav pamatotu iemeslu izraidīšanai, ja:
 - a) brīdī, kad tiesa pārbauda aizturēšanu, valsts, kuras pilsonis ir ieinteresētā persona, ir atteikies izsniegt viņam ceļošanas dokumentu, lai tas varētu atgriezties, un līdz šim brīdim nav panākta vienošanās ne ar vienu trešo valsti, kas būtu gatava uzņemt ieinteresēto personu, lai gan dalībvalsts administratīvās struktūras ir izrādījušas centienus šajā sakarā?
 - b) brīdī, kad tiesa pārbauda aizturēšanu, pastāvēja nolīgums par atpakaļuzņemšanu starp Eiropas Savienību un valsti, kuras pilsonis ir ieinteresētā persona, bet sakarā ar jaunu pierādījumu, proti, ieinteresētās personas dzimšanas apliecības, esamību dalībvalsts nav atsaukusies uz šim minētā nolīguma normām, jo ieinteresētā persona nevēlas atgriezties?
 - c) direktīvas 15. panta 6. punktā paredzētās aizturēšanas termiņu pagarināšanas iespējas ir izsmeltas gadījumā, ja brīdī, kad tiesa pārbauda aizturēšanu, ņemot vērā direktīvas 15. panta 6. punkta b) apakšpunktu, nav noslēgts neviens nolīgums par atpakaļuzņemšanu ar trešo valsti?
- 4) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 15. panta 4. un 6. punkts ir interpretējami tādejādi, ka, ja aizturēšanas nolūkā izraidīt ieinteresēto personu uz trešo valsti pārbaudes laikā tiek konstatēts, ka nav pamatota iemesla tās izraidīšanai un ka ir izsmelti iemesli tās aizturēšanas pagarināšanai, tādā gadījumā:
 - a) tomēr nav jāizdod rīkojums minēto personu nekavējoties atbrīvot, ja vienlaicīgi ir izpildīti šādi nosacījumi — ieinteresētajai personai nav derīgu personu apliecinošu dokumentu, neatkarīgi no to derīguma termiņa, un līdz ar to pastāv šaubas par tās identitāti, persona rīkojas agresīvi, tai nav nekādu iztikas līdzekļu un nav nevienas trešās personas, kura būtu uzņēmusies nodrošināt tā iztiku?

b) lai pieņemtu lēmumu par atbrīvošanu, ir jāizvērtē, vai trešās valsts valstspiederīgajam atbilstoši dalībvalsts valsts tiesību normām ir vajadzīgie līdzekļi, lai uzturētos dalībvalsts teritorijā, kā arī [dzīvesvieta], kurā viņš varētu uzturēties?

(¹) OV L 348, 98. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 11. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(lieta C-363/09)

(2009/C 267/80)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — L. Parpala un F. Jimeno Fernández)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka atstādama spēkā 2002. gada 20. novembra Likuma Nr. 43/2002 par fitosanitāriem jautājumiem 38. pantu, Spānijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 91/414/EEK (¹) 13. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar Direktīvu 91/414/EEK tiek risināta vajadzība saskaņot valsts tiesību normas par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū. Šim nolūkam tajā ir iekļautas vienotas tiesību normas par šo produktu atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un procedūram.

Minētās direktīvas 13. pantā ir noteikts tiesiskais regulējums, pirmkārt, par vajadzīgo informāciju no atļaujas pieteicēja par attiecīgo augu aizsardzības līdzekli, un, otrkārt, par minēto datu izmantošanu un aizsardzību, nodrošinot to konfidencialitāti, paredzot dažus izņēmumus.

Ar Direktīvu ir veikta pilnīga saskaņošana un tādējādi dalībvalsts nevar pieņemt tiesību aktus, ar kuriem saimnieciskās darbības veicējiem ir iesniegti dati jādara zināmi pirmajam atļaujas pieteicējam, izņemot 13. panta 7. punktā minētos nosacījumus.

Neskatoties uz to, ar Likuma Nr. 43/2002 38. pantu tiek ļauts piekļūt no pētījumiem un eksperimentiem izrietošiem datiem, izņemot Direktīvā īpaši minētos gadījumos.

Komisija uzskata, ka, tā kā Spānijas valstij nav bijusi rīcības brīvība valsts tiesībās transponēt Direktīvas 91/414/EEK 13. pantu un tā nav aizsākusi nekādu procedūru, lai atceltu minēto tiesību normu, atkāpes ieviešana piekļuves datiem, kas atrodami lietu materiālos par atļaujas saņemšanu sanitāriem līdzekļiem, sistēmā, lai arī šī iepriekš minētajā direktīvā nav paredzēta, ir Kopienų tiesību pārkāpums.

(¹) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-226/08 Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), otrai lietas dalībniecei esot Schwarzbräu GmbH, 2009. gada 14. septembrī iesniegusi Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH

(lieta C-364/09 P)

(2009/C 267/81)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (pārstāvis — P. Wadenbach, Rechtsanwalt)

Citi lietas dalībnieki:

— Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi);

— Schwarzbräu GmbH.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

1. atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2009. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-226/08;
2. atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 8. aprīļa lēmumu lietā R 1124/2004-4;
3. pilnībā izslēgt no reģistra Kopienų preču zīmi Nr. 505503 "ALASKA" absolūto atteikuma pamatojumu esamības dēļ;
4. piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.